

HOMILIE IN DE UITVAART VAN NELLY BURMAN OP 18/11/2023

Beste familie en vrienden,

Er zijn al vele woorden gezegd, er is al veel muziek gespeeld, om Nelly in beeld te brengen, om haar te danken voor haar inzet, voor het plezier dat ze mensen bracht met haar verhalen en vooral met haar muziek.

Nu nog een woord over de betekenis van de lezingen in deze viering.

Als je 102 mag worden, zoals Nelly, dan heb je heel wat watertjes doorzwommen, dan heeft het leven nog weinig geheimen voor je.

Alles heeft zijn uur, zegt Prediker in de eerste lezing: jullie zus en tante was echt gesteld op het juiste uur, plaats en handeling, zei je Bart.

Nelly was tot bijna op het einde erg levenslustig en optimistisch. Wat er haar ook overkwam, vreugdevol of verdrietig, haar devies was altijd: opgewekt zijn en je te goed doen tijdens het leven; muziek was haar eerste liefde, van muziek werd ze blij; zeker als ze die kon delen, was ze in haar nopjes; ze had vele vrienden en vriendinnen en met haar vele reizen onderhield ze haar talenkennis en haar gezonde eetlust.

Ze had vele talenten en, zoals de eerste dienaar uit het evangelie, heeft ze met haar talenten gewoekerd om ze te ontwikkelen en ze ten dienste te stellen van anderen. Ze had sierkunsten gestudeerd, maar ze was een muzikaal natuurtalent en vervulmaakte zich voor piano en orgel. Omdat haar vader vond dat je daar je brood niet kon mee verdienen, is het een hobby gebleven, maar één die ze veel tijd gaf. Ze zocht steeds nieuwe partituren. Ze transposeerde op zicht en toverde een klassieke melodie zomaar om tot een jazzy song.

Met haar muziek heeft ze vele mensen vreugde gebracht, in Stella Maris d.i. het apostolaat voor de zeelui, in de vele kerken waar ze speelde, in de koren die ze begeleidde, bij de optredens die ze gaf. Waar ze ook kwam en stond er een instrument, dan speelde ze, ook op reis

Onze-Lieve-Vrouw Middelaars was 48 jaar lang haar thuisbasis. Het grote orgel boven kende voor haar geen geheimen. Op 86-jarige leeftijd leerde ze nog het Johannusorgel beneden kennen. De piano in de kerk heeft ze niet meer geweten, maar de piano van Bergheem heeft ze ontelbare keren bespeeld! Ze had een heel groot talent, ze was écht een kei en ze amuseerde zich goddelijk, zowel in het ernstige repertoire als in het lichtere genre. Ze kon mensen echt animeren en entertainen.

“Nelly was een ongelofelijk fijne dame, een veelzijdige orgeliste, een belezen en fiere vrouw. Een monument in jullie parochie.” zei Wiskes zoon Luc Van Hoof, toen hij haar overlijden vernam.

Ze was aimabel, maakte vlot contact, zo had ze veel relaties opgebouwd in de muziekwereld en ze had ook vele vrienden, ze was geliefd in de koren die ze begeleidde. Van 2000 tot 2016 heeft ze het parochiekoor begeleid, eerst met Wiske als dirigente, later met Jozefa. Op de koorfeesten begeleidde ze de samenzang, maar ze speelde ook een hele potpourri – op het orgel stonden enkel kleine papiertjes met de volgorde van de composities die ze zou spelen.

Ze was bijzonder taalvaardig, kende vele talen en kon het supergoed uitleggen. Ze kon verhalen opdissen, waarbij ze alle details een plek gaf. Ze had een olifantengeheugen! Ze schreef ooit haar mémoires.

Nog enkele voorbeelden over haar inzet buiten de muziekwereld. Op het einde van de oorlog zette ze zich in voor de “Dienst hulp aan Geteisterden door OorlogsGeweld” in de parochie. Ze zorgde enkele jaren voor haar moeder toen die na een hersenbloeding dement werd. Ook haar vader die bejaard werd, heeft ze tot op het einde bijgestaan en verzorgd.

Nelly heeft haar talenten niet in de grond gestopt. Ze heeft ze steeds verder ontwikkeld en doorgegeven. Ze was superblij dat er kleinkinderen van haar broer Bart ook muziek speelden. Trouwens haar familie was haar heel dierbaar. Ze leefde mee met het wel en wee, kende al de namen van de kleinkinderen die erbij kwamen en haalde haar hart op als ze met hen kon spelen en praten.

Over Nelly's talenten valt veel te vertellen, maar ik ga het hierbij houden of ik doe haar nog concurrentie aan en ik wil haar zeker niet naar de kroon steken. Nelly is nu verhuisd van deze wereld naar de harten van de mensen die van haar hielden en om haar gaven. Ze is overgegaan naar die wereld waar we allen eens naartoe gaan en wellicht speelt ze daar orgel en piano en komt ze vele muzikale vrienden tegen, zoals de componisten Clement D'Hooghe en Lodewijk De Vocht, operazangeres Maria Vandecruys, pastoor Lambrechts van Stella Maris, en de overleden leden van ons parochiekoor die we morgen in de zondagsviering zullen gedenken.

Moge ze in die andere wereld nu rust en vrede vinden!

En om Vera Lynn te citeren – Nelly was een echte anglofiel: *Till we meet again*, Nelly! Amen.

Mia Verbanck

